

15.06.2018

Dokument elektroniczny

1164
2102
15.06.2018
Wojewoda

Dolnośląski Urząd Wojewódzki we Wrocławiu
50-153 Wrocław
pl. Powstańców Warszawy 1

Wrocław, 2018-06-13

Urząd Gminy w Marcinowicach

Data wpływu 2018-06-15

L. dz. RP. 3087. 2018 2102

podpis

NK-N.4131.75.1.2018.AS

Rada Gminy Marcinowice

Sygnalizacja

Przesyłam w załączeniu Sygnalizację Wojewody Dolnośląskiego Nr NK-N.4131.75.1.2018.AS z dnia 13 czerwca 2018 r. stwierdzającą podjęcie § 13 pkt 2 uchwały nr XLI/267/18 Rady Gminy Marcinowice z dnia 23 lutego 2018 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Zebrzydów z nieistotnym naruszeniem prawa, nie skutkującym stwierdzeniem jej nieważności.

Załączniki:

1. Sygnalizacja mpzp Gminy Marcinowice, część wsi Zebrzydów.(2810178_3206913).pdf
2. Sygnalizacja mpzp Gminy Marcinowice, część wsi Zebrzydów.(2810178_3206913).pdf.xades

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć
oprogramowania do weryfikacji podpisu

Data złożenia podpisu: 2018-06-13T09:18:59.673Z

Podpis elektroniczny

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

Wrocław, dnia 13 czerwca 2018 r.

NK-N.4131.75.1.2018.AS

SYGNALIZACJA

Działając na podstawie art. 91 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994),

stwierdzam podjęcie

§ 13 pkt 2 uchwały nr XLI/267/18 Rady Gminy Marcinowice z dnia 23 lutego 2018 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Zebrzydów z nieistotnym naruszeniem prawa, nie skutkującym stwierdzeniem jej nieważności.

UZASADNIENIE

Na sesji z dnia 23 lutego 2018 r. Rada Gminy Marcinowice podjęła uchwałę nr XLI/267/18 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania części wsi Zebrzydów – dalej jako: „uchwała”.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 2 marca 2018 r.

W toku badania legalności uchwały organ nadzoru stwierdził podjęcie § 13 pkt 2 uchwały z nieistotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz.1073), w związku z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1289).

W kwestionowanym przepisie wskazano, że „w zakresie odprowadzania ścieków przyjmuje się zasadę wyposażenia obszarów objętych planem w system kanalizacji sanitarnej”. Zgodnie z treścią cytowanego fragmentu uchwały nieruchomości znajdujące się w granicach skarżonego planu mogą odprowadzać ścieki wyłącznie do sieci kanalizacyjnej.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Z kolei w § 4 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) doprecyzowano, co powinny zawierać ustalenia dotyczące powyższych zasad. Po pierwsze, należy określić układ komunikacyjny i sieć infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych. Po drugie, organ sporządzający

miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego powinien określić warunki powiązań układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym. Po trzecie, ustawodawca wymaga określenia wskaźników w zakresie komunikacji i sieci infrastruktury technicznej, w szczególności ilości miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych.

Przytoczone powyżej regulacje wyznaczają granice upoważnienia ustawowego dla organu stanowiącego gminy do określania w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego regulacji w zakresie systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Adresaci upoważnienia nie mogą zatem wykraczać poza dopuszczalny zakres przyznanej im kompetencji. Mając na względzie powyższe stwierdzić należy, że Rada Gminy Marcinowice, nakładając na potencjalnego inwestora bezwzględny obowiązek przyłączenia się do kanalizacji, przekroczyła zakres delegacji ustawowej.

Ustawa o utrzymaniu porządku i czystości w gminach wskazuje obowiązki, które spoczywają na właścicielach nieruchomości. W art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy określono postępowanie właścicieli nieruchomości z nieczystościami ciekłymi, którzy winni zapewnić ustawowo określone utrzymanie czystości i porządku, przez przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub w przypadku, gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych; przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie jest obowiązkowe, jeżeli nieruchomość jest wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków, spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych. Z powyższego uregulowania ustawy wynika ogólny obowiązek właściciela nieruchomości do przyłączenia jej do istniejącej sieci kanalizacyjnej. Natomiast, gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku poprzez wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych. Należy mieć również na uwadze, że ustawodawca w przytoczonym przepisie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wskazał także na wyjątek, w którym właściciel nie ma obowiązku przyłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej, a wyjątkiem tym jest wyposażenie nieruchomości w przydomową oczyszczalnię ścieków, spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych.

Mając na względzie hierarchię źródeł powszechnie obowiązującego prawa wynikającą z art. 87 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. 1997 r. Nr 78 poz. 483 ze zm.) i wynikający z niej prymat ustaw nad aktami prawa miejscowego organ nadzoru uznał, że wskazane naruszenie nie ma charakteru istotnego. Pomimo wykroczenia poza dopuszczalny zakres ustaleń planu określony w art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy, w takim przypadku zastosowanie mają wprost przepisy wynikające z ustaw, tu art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach. Tym samym zapisy uchwały nakładające obowiązki na potencjalnych inwestorów należy traktować, jako bezprzedmiotowe. W konsekwencji nie będzie możliwe ich skuteczne egzekwowanie.

Jednocześnie organ nadzoru zwraca uwagę na aktualne w takim stanie faktycznym stwierdzenie, że „w stanowieniu aktów prawa miejscowego organy samorządu terytorialnego związane są ramami stworzonymi przez ustawy. Akty powyższe są aktami o charakterze

podstawowym, a zatem są stanowione na podstawie upoważnień ustawowych, nie mogą zatem wykraczać poza jakiegokolwiek unormowania ustawowe, czynić wyjątków od ogólnie przyjętych rozwiązań ustawowych, a także powtarzać kwestii uregulowanych w aktach prawnych hierarchicznie wyższych. W doktrynie występuje przekonanie, że prawo miejscowe ma charakter wyłącznie wykonawczy w stosunku do ustaw. W Konstytucji RP próżno bowiem szukać delegacji prawotwórczych dla organów samorządowych” (wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 9 kwietnia 2015 r., II SA/Go 108/15, CBOSA).

Organ nadzoru, odwołując się do zasady proporcjonalności wyrażonej w art. 8 ust. 3 Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego z dnia 15 października 1985 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 124, poz. 607), wskazuje, że zgodnie z tą zasadą kontrola administracyjna społeczności lokalnych powinna być sprawowana z zachowaniem proporcji pomiędzy zakresem interwencji ze strony organu kontroli a znaczeniem interesów, które ma on chronić. Przy uwzględnieniu powołanej zasady proporcjonalności i okoliczności faktycznych, w ocenie organu nadzoru wskazane naruszenie należy traktować jako nieistotne.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało orzec jak w sentencji.

Wojewoda Dolnośląski

Paweł Hreniak

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/